

Igualtat homes–dones ???

Però... si nosaltres ja la teníem !!!

**Pels catalans, la igualtat homes–dones
no és quelcom a aconseguir sinó a recuperar.**

Com és a recuperar la nostra llibertat. O la corrupció zero.

**O com ser DE NOU un estat europeu independent
i TORNAR a estar en els mapamundis.**

**“El nostre dret parteix de la idea de la llibertat.
Basada al seu torn en la idea de la plena autonomia
dels homes i les dones (un altre particularitat
del nostre dret és la igualtat dels dos sexes)
un cop arribats a la majoria d’edat”**

Pàgina 228 de *Què cal saber del dret català*, capítol sisè del llibre de
FERRAN SOLDEVILA (1894-1971) *Què cal saber de Catalunya* (1968)

Malgrat el poc que encara sé sobre *Com érem els catalanes d’abans de 1714*, considero que també “per acabar amb les desigualtats i les discriminacions entre homes i dones” que a partir de 1714 ens van imposar els castellans (com ens van imposar la corrupció social que ara tan utilitzen contra nosaltres), el millor que podem fer els ‘catalans’ actuals és inspirar-nos en els nostres avantpassats per actuar adequadament ara, és a dir, inspirar-nos en els catalans (catalans-sense-cometes-simples) de fa més -fins i tot molt més- de 303 anys.

I malgrat no tenir ara les referències (moltes gràcies si algú me les fa arribar!), en relació al que acabo d’escriure vull mencionar dos llibres dels que he sentit parlar i que il·lustren la bona situació social de la dona a Catalunya fins 1714, i que era molt-molt-molt diferent de la que la dona tenia a Castella.

Un és el primer llibre escrit en el món sobre el joc dels escacs-amb-Dama. Resulta que en els llibres de la Índia sobre escacs no existia la figura de la Dama. Doncs bé, el primer llibre d’escacs que inclou el determinant paper que a partir d’aleshores té la Dama, va ser escrit en català per un valencià. I em sembla molt probable que, anàlogament a que la llei catalana era el costum del poble escrit i era per preservar-li la llibertat, aquesta “innovació” va ser simplement el reflex de la forta situació real, i de l’important pes social,

que tenia la dona en la societat catalana. (Sembla ser que) En cap altre poble europeu fins aleshores se'ls havia ocorregut donar tant de pes a la figura femenina...

I el segon llibre que vull mencionar, me'l va comentar un conegut que acabava de tornar de França i havia comprat un llibre en francès sobre l'erotisme. La introducció feia una breu història de l'erotisme i explicava que el primer llibre a Europa sobre erotisme havia estat escrit en català, i que uns anys després n'havia sortit un altre en castellà. Però hi havia una diferència molt significativa en l'enfocament dels dos llibres: mentre que el títol del llibre català era del tipus "*Del plaer entre l'home i la dona*", el títol del llibre castellà era de l'estil "*Del uso placentero de la mujer*".

I, a més, ara recordo que en una conferència vaig escoltar que durant alguns segles, després dels festivals de joglars i trobadors, les dones occitanes i catalanes es disputaven i escollien quin home dels que hi havien participat s'emportaven... a cantar i a jugar.

Tot això em fa llençar aquesta HIPÒTESI (per tant, com tota hipòtesi, pendent de confirmació o de refutació): mentre al Principat i a la Nació Catalana les dones anaven vestides de blanc, al Reino de Castilla les dones vestien de negre. Moltes gràcies si algú...

En qualsevol cas, els sens dubte enfosquidors canvis imposats brutalment pels exèrcits castellans (quedi clar que a remolc de les tropes franceses) a partir de 1714 fent-nos [passar de catalans a 'catalans'](#), són un exemple més del que [cal per fi atrevir-se](#) a anomenar [EL GENOCIDI CATALÀ](#).

I cada vegada em sembla més clar que:

---Per a que [els 'catalans' tornem a ser catalans](#), no serveixen -ans tot el contrari: són un obstacle frontal a enderrocar- les propostes que els partits autonomistes-reciclatos-en-processistes han anat imposant al més dels dos milions de 'catalans' (bé **per família** o bé **per decisió voluntària**) que ens estem mobilitzant molt massivament a partir del 10 de juny de 2010. Aquell dia els manifestants van agafar per sorpresa a tots els partits autonomistes i entitats convocants al cridar senzillament i directa "IN-INDE-INDEPENDÈNCIA JA!" en lloc de demanar "Pacte fiscal!", "Retallades, NO!" i altres consignes autonomistes per l'estil. I ho van fer amb una força tal, que els serveis de seguretat van haver de protegir al President Montilla i als seus consellers, i emportar-se'ls precipitadament.

---En efecte, tota orientació que sigui del tipus: "Cal actuar per fer pressió a fi d'aconseguir negociar amb Madrid poder exercir el dret a decidir mitjançant un referèndum pactat i vinculant que, guanyant-lo, ens permeti ser independents i així podrem construir una Catalunya més lliure, més avançada, més culta, més rica i millor"

((**NOTA:** Per cert, ¿algú ha sentit mai un partit dels ocupants-i-col·laboracionistes-directes que proposi "una Catalunya menys lliure, menys avançada, menys culta, més pobra i pitjor"?)), només pot ser **en contra** de recuperar la llibertat del poble català. I això queda demostrat per un fet molt senzill però decisiu: els mateixos partits i "mitjans de comunicació" independentistes-processistes, tan els grans com els petits, que han demanat i segueixen demanant acordar amb Madrid "Un referèndum com a Escòcia", HAN SILENCIAT ABSOLUTAMENT que el 2014 els escocesos van perdre el referèndum escocès posat com exemplar "referèndum pactat amb Londres i vinculant" degut a que [a Escòcia va haver-hi tupinada](#), és a dir, frau electoral. En efecte, un 70% REAL de vots "SÍ" va ser enganyosament convertit en un 54,5% OFICIAL de vots "NO". Les múltiples protestes populars que van haver-hi, van ser silenciades pel SNP (Partit Nacional Escocès) i pels "mitjans de comunicació independentistes" escocesos, còmplices necessaris per poder-se fer la tupinada... i que estan estretament relacionats amb els partits i "mitjans de comunicació" independentistes, grans i petits, d'aquí.

---Al revés que pels castellans, pels 'catalans' això de "millorar", d'"avançar", de "prosperar", de "ser més lliures", d'"aconseguir la igualtat home-dona", etc., NO significa inventar-se quelcom de nou SINÓ recuperar el que ja teníem durant segles i simplement actualitzar-ho, i per això cal re-enllaçar amb el nostre passat, és a dir, amb els [catalans d'abans de 1714](#). Com a mínim, i fins ara, no he trobat un model occidental

millor en el que els ‘catalans’ actuals puguem inspirar-nos. I tenim l’enorme avantatge que malgrat més de 303 anys de genocidi, quelcom d’allò que érem ens queda en el nostre interior personal, perviu en el cor, en el record i en el subconscient de cada català. I queda també en la nostra memòria històrica catalana col·lectiva. I aquesta és la raó de fons que explica que tornem a estar dempeus!

---Encara que a la nostra tri-secularment imposada baixa autoestima li sembli impossible, nosaltres NO hem d’inventar res de nou ni copiar res d’altres pobles occidentals, SINÓ [restablir la continuïtat amb els nostres avantpassats](#), recuperar [el que ja teníem](#) i, d’acord amb [l’esperit jurídic i social comunitari català, actualitzar-ho en la pràctica diària col·lectiva](#). Per aconseguir-ho, de seguida hauríem de començar a aplicar tot el possible, AQUÍ I ARA, [el nostre Dret Català, les nostres Constitucions Catalanes i les formes de Govern Catalanes](#). Cadascú de nosaltres, SENSE ESPERAR EL PERMÍS DE NINGÚ (certament, TOT DEPÈN DE NOSALTRES... però NO de la manera com fins ara s’ha dit i s’ha fet), en quan ho entengui bé pot individualment començar a retornar de ‘català’ a català, i així anar creant les condicions per a que sigui tot el poble el que aviat passi de POBLE ‘CATALÀ’ a POBLE CATALÀ.

---Actualment, desenes de milers d’independentistes afirmen que s’ha de consolidar la NOVA República Catalana que consideren que el President Puigdemont i els demés (encara) dirigents van proclamar l’octubre passat... malgrat que molts dels suposats proclamadors ja han declarat (això sí, molt educadament i en castellà, per a no posar-los nerviosos, no fos que es possessin encara més “ufans i superbs”) davant dels jutges castellans del “Tribunal Supremo” i de la “Audiencia Nacional” de l’ “Estado-extranjero-enemigo-invasor-y-aun-ocupante” del que suposadament havien dirigit la independització unes setmanes abans, que en realitat no van proclamar res de res, i que tot va ser simbòlic.

---Desenes de milers d’independentistes diuen: “Sóc republicà i hem de fer República” referint-se a “allò” que van fer confusament en el Parlament el 27 d’octubre els que, per decisió individual (((NOTA com membre que vaig ser del Buró Polític d’un petit partit d’extrema esquerra a la clandestinitat: els membres d’un suposat Govern que suposadament han declarat una suposada NOVA República Catalana suposadament trencant amb l’Estado-Español del que suposadament volien separar-se, són com a mínim **uns irresponsables absoluts** al, entre altres “coses”, ser incapaços de fer ni una sola reunió del suposat Govern del suposat NOU Estat “República Catalana” que suposadament acaben d’independitzar, “reunió històrica” en la que col·legiadament com a mínim haurien d’haver: 1) llençat al poble català i a tot el món una “Proclamació formal de la NOVA República Catalana”, acompanyada d’ordres de publicar-la en el DOGC; de baixar immediatament la “bandera espanyola”; etc.; 2) fet una “Declaració” també formal convidant a tots els Estats del Món al ràpid reconeixement de la nounata “República Catalana”; 3) redactat un “Primer (i Darrer) Acord del Govern de la NOVA República Catalana” donant al “seu poble català ja independitzat” instruccions sobre “com actuar per continuar fent República Catalana independent”; i 4) decidit estratègicament què era el més beneficiós pel poble de la NOVA República Catalana que fes cadascú dels membres del Govern a l’hora de deixar de ser “Govern de la República Catalana”. Si s’hagués fet quelcom una mica responsable i planificat, a mi em sembla clar, per exemple, que el lloc on anar el que durant dos anys havia estat el “Conseller d’Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència”, havia de ser precisament... ¡l’exterior!)))

*o bé van, obeint les ordres d’un Poder Jurídic estranger, viatjar voluntàriament a Madrid, la capital de l’Estat enemic del que s’acabaven d’“independitzar simbòlicament”, per tal de fer-se [empresonar](#) pel seu “Tribunal Supremo de Justicia”, lògicament de “justicia estadoespanyola”,

*o bé van fugir de la repressió de Madrid. I posats a fugir, és clar que dona-més-joc presentar-ho com un exili, així com anar a Bèlgica en lloc de, per exemple, anar a Lapònia. I dona-més-joc encara que només fos perquè a Bèlgica hi ha el símbol mundial de les desfetes, Waterloo, que, justament des d’un punt de vista simbòlic, sembla el millor lloc on anar a instal·lar-se després de proclamar la Primera República Simbòlica del Món...

---Però, posats seriosament a denunciar empresonaments i a internacionalitzar “el cas dels catalans”, caldria explicar A TOTHOM I ARREU:

Primer: que tancats en presó preventiva hi són no només els quatre polítics engarjolats ara a Madrid després d’haver-hi viatjat voluntàriament, sinó també [En Sandro Rosell, que està detingut per ser independentista](#). Curiós que l’engarjolament de l’expresident [del Barça](#) fos ordenat per la mateixa jutgessa de l’“Audiencia Nacional”, Carmen Lamela. Sandro Rosell ja porta més de nou mesos després, en aquest cas sí,

d'anar la "Policía Nacional y la Guardia Civil en una operación conjunta" a detenir-lo el 23 de maig del 2017 a casa seva prèvia convocatòria de tota la premsa, que va arribar molt abans que els agents. I cal recollir més informació sobre si són a la presó o si bé estan exiliats -aquests sí- possibles independentistes dels d'abans que ser independentista-processista fos la moda oficial dels sub-mandamosos de Barcelona.

Segon: que [en realitat la presó i la repressió són CONTRA TOT EL POBLE CATALÀ, empresonat des de 1714 a la TERRA CATALANA OCUPADA i víctima d'un GENOCIDI CATALÀ des de molt abans](#), i no només contra els polítics que estan ara a Madrid, a Brussel·les, a Suïssa o a Escòcia.

Tercer: que, per tant, és a tot el poble català i a tots els catalans, i no només a alguns polítics dirigents processistes, que se'ns [NEGUEN TOTS ELS DRETS HUMANS](#), ja que els primers Drets Humans són a la vida i a la llibertat, que ambdues ens són negades per Madrid/Castilla/Estado-Español des ([d'abans](#)) de 1714.

Quart: que encara que (pura política-ficció, ja ho sé) en el "Reino de España" hi hagués "una democràcia de altíssima calidad" amb "una división de poderes perfecta" i un "Estado de Derecho ejemplar" on "una justícia ràpida, gratuita y justa" garantis que "todos los Derechos Humanos son escrupulosamente respetados", "això" seria la forma concreta actual de l'"Estado-Español", que és una potència estrangera enemiga "de sempre" invasora i ocupant, que adoptaria per a continuar sotmetent-nos i per acabar de genocidar-nos. [Mossèn Josep Armengou](#) (1910-1976) deia: "Els Drets de l'Home no poden estar per sobre dels Drets de l'Home Català". Jo ho concreto a "Els Drets de l'Home Castellano-Estadoespañol, encara que fossin meravellous, no poden estar per sobre dels Drets de l'Home Català, i en realitat significarien la nostra radical negació ja que no podrien ser sinó mesures genocides contra nosaltres".

---De les desenes de milers d'independentistes que diuen: "Sóc republicà i hem de fer República", molts són conscients que aquesta "República Catalana" de que parlen i que volen, en realitat només viu en el seu cor i en la seva voluntat.

---Doncs bé, jo també sóc republicà. Però, i encara que per ara estigués sol sent-ho, "Jo sóc republicà de [la República del Principat de Catalunya](#)", que és com ja el Principat de Catalunya és anomenat diverses vegades en les darreres Corts Catalanes de 1705-1706 a Barcelona. D'En [Miquel Manubens](#) vaig aprendre que en la denominació "República del Principat de Catalunya" NO hi ha CAP contradicció, sinó UNA ABSOLUTA COHERÈNCIA HISTÒRICA que connecta la nostra mil·lenària Història amb el nostre present, i que ens dóna moltíssima força: la força de més de 30 generacions de catalans que van néixer i morir lliures, i també la força de les 12 generacions següents, que hem nascut i mort preses però que hem viscut lluitant per recuperar la llibertat, explicació de que "[¡Hay que bombardear Barcelona cada 50 años para mantener Cataluña sometida!](#)". De fet, [cada dia 185 'catalans' moren presos](#). Però JO VULL MORIR LLIURE. Millor dit: **JO VULL VIURE LLIURE FINS A MORIR LLIURE**. I estic convençut que (gairebé) tots els demás 'catalans' presos a terra nostra, també voldrien viure i morir catalans lliures SI i aquesta és una condició imprescindible) aquest objectiu es plantegés de manera clara i obertament. I això ens donaria una força invencible per RECUPERAR LA LLIBERTAT ARA.

---En efecte: "República" vol dir "Govern del poble". "Principat" vol dir "Nació Sobirana". "**República del Principat de Catalunya**" no és gens contradictori, ans el contrari ja que de manera clara INDICA: "**Govern exercit pel conjunt del poble sobre la Nació Sobirana anomenada Principat de Catalunya**".

---Saber (comestic començant a “descobrir” i cal anar aprofundint: AJUT!) que la [VETERANA República del Principat de Catalunya](#)

- 1) va existir en els mapamundis com important Estat Europeu independent fins 1714;
- 2) té una autèntica Història impressionant de més de mil anys, Història que ens ha sigut totalment robada per Madrid/Castilla/Estado-Español, que se l’ha apropiada presentant-la com si fos la seva, i que cal recuperar (afortunadament, [INH](#), [CCH](#), [CEC](#), [Histocat](#), [Vaca cega](#), [ARHLC](#), [Memorial 1714](#), més?, estan fent, contra corrent de les institucions catalanes dominants aquí, una feina enorme per recuperar la nostra autèntica Història);
- 3) era influent en tots els camps, començant pel jurídic;
- 4) era respectada a Europa i a tot el món;
- 5) durant dos o més segles, la moda era casar-se amb Prínceps catalans o amb Princeses catalanes;
- 6) el primer llibre en molts camps va ser escrit en català. A més dels ja mencionats en escacs-amb-Dama i en erotisme, probablement també en Dret marítim -Consulats de Mar!-, en hípica, en esgrima, en cuina,... Més?;
- 7) ... (altres dimensions bé a assabentar-me’n o a bé encara a “descobrir”)...;
- i 8) sobre tot, **saber que ara mateix la nostra VETERANA República del Principat de Catalunya continua existint** però que està ocupada per Madrid/Castilla/Estado-Español de 1714 ençà i que “només” cal alliberar-la, implica **MOLTS AVANTATGES** respecte d’una suposada NOVA República Catalana no estrenada ja que mai va ser realment ni jurídicament proclamada i que, per tant, no ha arribat a existir ni un sol instant com a subjecte de dret internacional, i que en realitat només existeix **-però, compte!, que això és molt importat, i no ho menystinc en absolut, sinó tot el contrari!**- en el cor de les desenes de milers d’independentistes que, amb tot la raó del món, la volen ara, de seguida.

---En efecte, [LA REPÚBLICA DEL PRINCIPAT DE CATALUNYA](#) té els avantatges:

- 1) **JA TÉ MÉS DE MIL ANYS D’HISTÒRIA:** més de set segles com a Estat Europeu independent, el primer constitucional i el més poderós durant segles; i els darrers tres segles com a estat dependent/ocupat/sotmès a Madrid/Castilla/Estado-Español.
- 2) **HA ESTAT PRESENT EN TOTS ELS MAPAMUNDIS FINS 1714**, i hi tornarà a aparèixer automàticament en quan aconseguim alliberar-la. Si aquests darrers temps als ‘catalans’ ens fa joia veure mapes d’Europa on algú ha dibuixat una fictícia “República Catalana”, és molt més enfortidor gaudir del plaer que produeix veure mapamundis (com el de [Domingos Teixeira, fet a Portugal el 1573](#)) on apareixen banderes catalanes arreu.
- 3) **SERÀ DE NOU ESTAT D’EUROPA EN QUAN L’ALLIBEREM**, senzillament com ja ho era, i no haurà de pidolar ser acceptada com “un nou Estat d’Europa”.
- 4) **POT EXIGIR TOTS ELS SEUS DRETS HISTÒRICS**, mentre que “República Catalana” que s’ha proposat, al presentar-se com un eventual Estat Europeu NOU, renuncia voluntàriament (fent en particular -però no només- el joc als interessos de [Madrid/Castilla/Estado-Español, que ens els nega](#) perquè se’ls ha apropiat) A [TOTS I CADASCUN del nostres Drets Històrics](#). En particular:
  - 4.1) **TERRITORI:** mentre el Principat de Catalunya englobava la Franja i la Catalunya del Nord, i era el pal de paller de [tota la Nació Catalana](#) (“reunió dels pobles que parlen l’idioma català; el seu territori comprèn: Catalunya, amb els comtats de Rosselló i Cerdanya; el Regne de València i el Regne de Mallorca, que estan confederats entre si i amb el Regne d’Aragó”), la “República Catalana” proposada queda reduïda a només “las cuatro provincias estadoespañolas nororientales catalanas” derivades del esquarterament genocida realitzat per l’Estado-Español amb la reorganització territorial de Javier de Burgos el 1833.
  - 4.2) **CIUTADANIA:** segons les Constitucions Catalanes, els mallorquins eren automàticament ciutadans catalans, i els valencians podien ser-ho bé per *ius solis* i per *ius sanguinis*, és a dir, els valencians, si ho volien, eren ciutadans catalans bé per residir al Principat o bé per tenir avantpassats catalans. La “República Catalana” nega aquests drets als nostres germans mallorquins i valencians (l’enfrontament entre nosaltres ha estat atiat sistemàticament pels castellans-estadoespanyoles com una part del genocidi català), i només alguns dels seus partidaris parlen d’uns [eventuals “Països Catalans”](#).

4.3) COMPENSACIONS: podríem demanar reparacions, condemnes, indemnitzacions, rescabaments,.... al “Reino de España” (i a altre Estats Europeus) per les enormes matances, desterraments i empresonaments en garjoles (a quantificar) de catalans a mans de castellans fins a 1714 i a mans de estadoespanyoles a partir de 1714; pels successius exilis i l’enorme pèrdua de capacitats que cadascun d’ells ha implicat; per l’empresonament de 1714 ençà a casa seva de tots els catalans no-morts, no-desterrats, no-exiliats i no-tancats-de-Catalunya, vivint en unes [condicions que un castellà que les visqués de sobte no resistiria ni 12 hores](#).

4.4) DIPLOMÀCIA: podríem exigir el compliment dels Tractats Internacionals que vam signar nosaltres fins 1714 (con el de Gènova el 1705 amb Anglaterra) o bé es van signar en contra nostra sense poder-hi participar (com el d’Utrecht el 1713), i compensacions bé als Estats Europeus que directament els van incomplir o bé als seus respectius Estats successors.

4.5) JA HO TENIM (GAIREBÉ) TOT... I ÉS NOSTRE!: Dret, Constitucions, Legalitat, Justícia, Tribunal Constitucional,... **No hem ni d’obeir ni de desobeir ni violentar res seu; SIMPLEMENT HEM D’OBEIR LO NOSTRE.** I si amb seguretat i contundència comencem a fer el que és nostre i els hi diem (a ells però també a tothom i arreu, i de diferents formes començant per la jurídica internacional) que són uns ocupants i uns genocides, i que volem que marxin, **l’únic argument que els hi queda és actuar justament com els ocupants i els genocides que són... i aviat hauran de marxar!**

4.6) ...

5) POT ACTUAR DAVANT DELS TRIBUNALS INTERNACIONALS: podríem portar el “Reino de España” a tots els Tribunals Internacionals denunciant:

5.1) que som víctimes de “[EL GENOCIDI CATALÀ](#)” conscientment desitjat i planificat pels castellanos-estadoespanyoles des de molt abans de 1714 i agreujat a partir de 1714. Dels [5 delictes de genocidi i els 4 delictes similars a genocidi](#) que combat la [Convenció per a la Prevenció i la Sanció del Delicte de Genocidi](#) de l’ONU de 1948, considero que [8 ens són aplicables als catalans i a la Nació Catalana](#).

5.2) DE LA NEGACIÓ DE TOTS ELS NOSTRES DRETS HUMANS EN TANT QUE SER HUMANS CATALANS. Aplicat a nosaltres, el seu “todos libres e iguales” és genocida contra nosaltres.

5.3) DE LA NEGACIÓ DE TOTS ELS DRETS DELS POBLES, ja que els catalans constituïm un poble: el poble català.

5.4) DE LA NEGACIÓ DE TOTS ELS DRETS DELS POBLES INDÍGENES, ja que els catalans som els indígenes de Catalunya.

5.5) DE SER VÍCTIMES DE CRIMS CONTRA LA HUMANITAT, CRIMS DE LESA HUMANITAT, CRIMS DE GUERRA,...

5.6) ...

6) PERMET LA IMPRESCINDIBLE RECUPERACIÓ ANÍMICA DEL POBLE CATALÀ:

6.1) PUJARIA RÀPIDAMENT LA NOSTRA AUTOESTIMA que està sota mínims després no només de tenir a sobre fa 303 anys la bota castellano-estadoespanyola, sinó de ser víctimes d’un espoli en tots els àmbits del que l’espoli econòmic és el menys important. [Ja tenim Dret](#). [Ja tenim Constitucions](#). [Ja tenim la nostra legalitat](#). [Ja tenim República del Principat de Catalunya](#), per ara [encara ocupada](#) i que [ens toca alliberar-la!](#)

6.2) EN PARAL·LEL, REDUIRIA EL NOSTRE AUTOODI, autoodi que per ara no cal exemplificar donant alguns noms i cognoms concrets...

((NOTA: com que sóc lent i pensar-ho, redactar-ho, posar els enllaços corresponent, etc., em pren molt de temps, i s’està allargant i retardant molt, i en tot cas cal desenvolupar-ho, els següents punts amb prou feines els enumero i tindran pocs enllaços. AJUT PER AMPLIAR QUINES SÓN LES AVANTATGES I PER APROFUNDIR-NE LES EXPLICACIONS!))

7) ENS FACILITA [ELIMINAR LA CORRUPCIÓ SOCIAL JA QUE AQUÍ NO N’HI HAVIA](#).

8) INCREMENTA MOLT LA NOSTRA FORÇA, ja que enfortiria la nostra ja gran [força de la raó...](#) que [els nostres dirigents NO utilitzen!](#)

9) AUGMENTA ENORMEMENT LA NOSTRA CAPACITAT NEGOCIADORA. Tot això (i més a detectar i a concretar) ens donaria moltíssima més força negociadora en qualsevol taula internacional.

10) FACILITA ENTENDRE QUE NOSALTRES NO HEM DE POSAR A VOTACIÓ RES: ni si som una nació-estat ni si volem tornar a ser lliures. I assimilar que no posar res a votació és el [Punt de Vista Català](#). I, com a conseqüència immediata, permet adonar-se que posar a votació què som i què volem ser, és un Punt de Vista No-Català i, molt probablement, és un Punt de Vista Castellà.

11) EXIGEIX I FACILITA LA UNITAT DEL POBLE CATALÀ PER PODER RECUPERAR IMMEDIATAMENT LA LLIBERTAT, i col·loca en un segon lloc als partits, entitats socials, organitzacions de tot tipus, etc., que: **1)** donen prioritat als seus interessos partidistes, locals o sectorials; **2)** la majoria, es limiten al marc autonomista; **3)** TOTS, donen l'espatlla a la nostra més que mil·lenària Història; **4)** ...

12) ENS PERMET ACTUAR EFICAÇMENT NO NOMÉS SOBRE “LA BASE” SINÓ SOBRE “LES BASES”

12.1) EIXAMPLANT LA NOSTRA BASE

12.2) EN PARAL·LEL, REDUINT LA BASE DELS OCUPANTS I GENOCIDES ja que només quedarien els qui s'atrevisser a dir públicament el que fan d'amagatots: que volen continuar mantenint-nos sotmesos i espoliar-nos tot el que ens deixem espoliar fins a acabar amb nosaltres, és a dir, fins a culminar el genocidi que ens estan aplicant des de molt abans de 1714.

13) PERMET COMPENDRE QUE EFECTIVAMENT TOT DEPÈN DE NOSALTRES I ACTUAR EN CONSEQÜÈNCIA. I ho fa de manera real i efectiva, i no pas con l'eslògan que han emprat l'ANC (i altres) utilitzant-nos com a trampolí per la seva carrera política: [Carme Forcadell](#), a Presidenta del Parlament (i a reconèixer en castellà davant de la jutgessa Lamela que res anava en serio); Gabriel Rufián a cap de llista d'ERC i diputat a Madrid; [Jordi Sánchez](#), a [candidat a President de la Generalitat](#) (i en aquest cas, ja anticipadament ha ratificat davant del jutge Llarena que, efectivament, res anava en serio); ???

14)...

COM A CONSEQÜÈNCIA D'AQUESTES “EXPLICACIONS”,

convido a les desenes de milers d'independentistes que amb unes (in)certes raons es consideren “republicans de la República Catalana”, a que pensin-avaluïn-i-sentin si seria molt més potent per alliberar-nos que, [honorant a tots els nostres avantpassats, els que van ser lliures, els que han mort sotmesos i els que continuen ara sotmesos](#), passessin a considerar-se “republicans de la República del Principat de Catalunya”.

I, PER ACABAR AVUI, ENLLAÇAR AMB EL COMENÇAMENT:

Com un exercici d'entrenament entre tots en relació al tema inicial d'aquest text, “**Igualtat homes–dones**”, proposo preguntar, buscar documentació, debatre, etc., i també mirar de reconstruir/imaginar a partir dels elements que exposo aquí i en altres texts de LA GOTA CATALANA, [com érem els catalans d'abans de 1714](#).

I com a la República del Principat de Catalunya podia ser una il·luminadora realitat el que ara es veu tan difícil d'aconseguir, i que **Ferran Soldevila** concentra en la breu frase que està entre parèntesi: “**un altre particularitat del nostre dret és la igualtat dels dos sexes**”. I que això tan... xocant, només era una conseqüència lògica, social i convivencial de que, com diu: “**El nostre dret parteix de la idea de la llibertat. Basada al seu torn en la idea de la plena autonomia dels homes i les dones un cop arribats a la majoria d'edat**”.

I CONSIDERO PAGA LA PENA ACTUAR DECIDIDAMENT PER A QUE AVIAT HO TORNEM A TENIR!